

[Himmelstrup.]

dette lovforslag, syntes jeg straks, det var et meget interessant lovforslag. Jeg syntes nok, det havde en lidt upraktisk, måske en lidt virkelighedsfjern karakter, også hvad angår de krav, der stillede til udvalget med løsning af en bunden opgave; men der var virkelig, forekom det mig, en hel del i lovforslaget, som kunne være af interesse.

Den højtærede finansminister har nu afvist lovforslaget, og det har han naturligvis en hel del gode grunde for, således som den situation er, vi står i i dag. På den anden side var jeg også glad ved at høre, at den højtærede finansminister indrømmede, at vi skal have en toldreform. Det er vi allesammen enige om. En omfattende toldreform kan ikke laves fra den ene dag til den næste. Den kræver et meget stort forarbejde og belysning af en række spørgsmål, hvoraf det ærede medlem hr. Viggo Starcke i sin svartale til den højtærede finansminister har nævnt en meget lang række, og hvoraf nogle var praktiske og rigtige, medens andre nok gik for vidt og var vildførende.

At vi skal have en toldreform, er vi som sagt allesammen enige om, og det var jo, som den højtærede finansminister sagde, meningen, at den store skattekommission, da den i 1937 blev nedsat, også skulle beskæftige sig med reformen af de indirekte afgifter og derigennem med toldreformen. Den højtærede finansminister nævnte, at krigen satte en bom for skattekommissionens arbejde med de indirekte skatter. Det er forsåvidt rigtigt, men kun forsåvidt som der i den afdeling af skattekommissionen, som fik med de indirekte skatter at gøre, praktisk talt ikke er bestilt noget. Jeg har selv været medlem af denne afdeling af den store skattekommission, og jeg tror ikke, jeg har været til møde siden 1941, dengang reformen af tekstiltoldsatserne blev gennemført, og det synes jeg er forkert. Jeg synes udmærket godt, at der, selv under besættelsen og også efter besættelsen, kunne have været arbejdet noget mere end sket er med dette spørgsmål indenfor den store skattekommissions afdeling angående den indirekte beskatning.

Nu hører jeg tilmed, at det er den højtærede finansministers mening, når skattekommissionens afdeling I — som man måske kan kalde afdelingen vedrørende den direkte beskatning — i løbet af foråret afgiver sin

anden betænkning, helt at ophæve skattekommissionen. Det er, synes jeg, forkert, og jeg kan kun forstå det i betragtning af den måske noget begrænsede succes, som skattekommissionens betænkninger hidtil har haft. Men af den grund at ophæve skattekommissionen og hindre, at det meget betydelige arbejde med forberedelsen af en toldreform bliver gjort, synes jeg er urigtigt, og jeg kan heller ikke tro andet, end at den højtærede finansminister vil søge en toldreform forberedt gennem kommissionsbehandling. Så kunne man imidlertid lige så godt være blevet ved den betragtning, som var den grundlæggende i 1937, da skattekommissionen blev nedsat, at vi nu skulle bestræbe os for at få et helhedsoverblik over hele den danske skattelovgivning. Det var den betragtning, man anlagde i 1937, og som jeg synes var rigtig, men den fraviger man altså nu, idet man, efter at kommissionen har behandlet de direkte skatter, ophæver kommissionen — og det skal, efter hvad der er forebragt mig, være den højtærede finansministers mening. Jeg ved ikke, hvad den højtærede finansminister så vil gøre, men det rimelige havde været — forekommer det mig —, at man fortsatte arbejdet indenfor kommissionen på de områder, som der endnu ikke er taget stilling til.

Den ærede ordfører for forslagsstillerne, hr. Viggo Starcke har erklæret, at man ikke skal tage det så alvorligt med de bestemmelser, som er foreslået i lovforslagets § 1 angående tidsfristen for fuldførelsen af det arbejde, der skal gøres. Jeg vil også sige, at hvis en kommission skal gennemgå blot en brøkdelen af de opgaver, som det ærede medlem nu sidst ville have henlagt til den, skal der meget mere tid til, end lovforslaget har tilmålt den foreslåede kommission.

Iøvrigt kan vi fra vor side naturligvis være enige med det ærede medlem hr. Viggo Starcke i, at toldpolitikken, hvis historie det ærede medlem jo gennemgik i sin forelæggelsestale, utvivlsomt har medført en række ulykker af almindelig politisk karakter. I sin forelæggelsestale nævnte det ærede medlem hr. Viggo Starcke som eksempler herpå bl. a. den toldpolitik, som blev ført mellem kongeriget og hertugdømmerne helt op til 1864, og det ærede medlem fordybede sig også i Øresundstoldens og i merkantilismens historie og i alle de tåbeligheder og